

ЈОВАН ПЕЛИН

НЕКОЛИКО ДОКУМЕНТА О ПОКУШАЈУ РЕГУЛИСАЊА ПЛОВИДБЕ САВОМ И ДУНАВОМ 1861. ГОДИНЕ

Архивска грађа о саобраћају на рекама Дунаву и Сави, које, надовезујући се на друге путеве, спајају руске степе с Ломбардијском низијом, и истовремено су на граници између Турске, Аустрије, Србије и Влашке, може се рећи да је код нас практично неискоришћена. Међутим, како је њихов значај у XIX веку био изузетан за привреду земља кроз које протичу, за промет робе и људи, треба им указати дужну пажњу јер пловидба на граници стварала је пограничним властима приобаља ових река не мале тешкоће, будући да многа питања која су се јављала и многи догађаји који су се дешавали, нису били регулисани посебним законским уредбама. Представници власти у приобаљу и лађари решавали су постојеће проблеме како је ко могао и умео.

Ради истраживања привредне историје, у првом реду прошлости саобраћаја на рекама, који је све до увођења железнице у овим просторима решавао тако рећи сва питања превоза, потребно је истражити и објавити велику архивску грађу насталу у царинарницама или преписку окружних начелстава из приобаља и централних власти. Овде је дат један предмет из фонда Министарства унутрашњих дела, који се чува у Архиву Србије, са подацима о пловидби на Сави и Дунаву, који чак показују међурдјавне односе Аустрије и Србије. Саопштена грађа тиче се преласка лађара с једне обале на другу без пасоса ради тегљења бродова, покушаја законског регулисања овог питања од стране српских власти ради остваривања већих прихода од царине и регулисања ове појаве на међурдјавном нивоу како би се нека неписана правила озаконила.

Иницијатива за регулисање ових неписаних правила потекла је од најнижих власти, стално суочених с практичним проблемима и жељом да себи олакшају послове везане за пловидбу. Овај предмет је значајан јер даје слику положаја и односа окружних начелстава и централних власти и указује на одређену правну ситуацију. Документа су дата онако како су настала, са особинама оригиналног текста писаног савременом азбуком.

Попечителству вн. Дела

Бумрук Митровачкиј под 18. т.м. № 226. поднео је Попечитељству финансија написмено предложение Практиканта ондашње Ђумрука Кузмана Д. Миловановића у смотренију издавања Босанскиј пасоша или објавленија за путнике у Босну Аустријском страном путујће, заједним формуларом њиме устројеним наводећи, да је целисходније да се ова објавленија напечатају, па онда да се и такса нато повиси, и тако једно, што ће бити. За кассу правитељствену пробитачније, а друго што би се Ђумруку послала олакшица у деловодству учинило.

Ово тиме реченог практиканта са формуларом Објавленија пошље Попечитељство финансије под —/— у прилогу Попечитељству в. дела на увиђење и даљи поступак, па то писмо нека изволи Попечитељству овом јавити Закључење своје по овој ствари.

P№ 3760

27 августа 1860

у Београду

за началника Одељења

промишљ.

Секретар Мајор

Ник. Петровић

За Попечитеља финансије

Помоћник

Јован Гавриловић

* * *

Попечитељству финасије

Од како сам у практици при овом Ђумруку знам да је височајше издатим Уредбама свако наплаћивање Ђумрукскиј такса задата Правитељства интересима до другог Преустројенија Ђумручке Тарифе и Устројенија наклоњено: изузимајући наплаћивање таксе за Босанске Пасоше или Објавленија, која се трговцима с лађом, да Ц. Кр. Аустријском страном због удеснијег и чистијег пута код овога Ђумрука издају у рукопису, и која се само два троша чаршискиј наплаћује.

Па како је досадашње у речи стојећи Објавленија издавање нецелисходно и обтерећавајуће, тако, да не само при писању овиј прилично времена особито када више числа Лаби на поособ такови зактевања, одузима: него јошт Артија и Мастила за незнатну наплату трошити се мора.

А да би управљењу честопоменути Објавленија, која бечасно време одузимају важност, као и целисходност у овоме доношена била. Узимам себи слободу Попечитељству финасије о овоме учтиво своја мненија у коме надам се, даће Правитељственој цељи колико толико одговарати моћи изјавити у следујућем.

Да би добро и за олакшицу рада Канцеларијског било, да се Објавленија о коима је реч, од сада трукована Путницима с лађом

Аустријском страном путујућим издају и уместо 2. проша, да се 6. или 10. Гроша за исте такса наплаћивати определи, која би када би са Грбом снабдевена била притом би им јошт већа цена и важност дата била, и које би Трговци неосетимо плаћали од куда би Касси Правитељствој почем у једној години, када с Босном и Србијом трговина мања, која се на лађама у великом количству еспала разни извози најмање 300. до 350 лађи објављенија потребовати морају, приличан приход донети могао.

Чега ради сачинио сам један образац по коме би када би ово предлагајуће место уважења величило, и труковале, која се овди на овоме на издају направити могли. Кои пошиљем Попечитељству финасија под —/— у покорности с том молбом да ме оно ако сам што у овоме преграницично извинити благоизволело.

18 Августа 1860 г.
у Митровици

Попечитељства финансије покорниј
Кузман Ј. Миловановић
практикант Ђумрука Митров.

*
* * *

Објављеније

За Јована Остојића родом из Приедора у Босни, коме се овим одобрава, да море Ц. Кр. Аустријском страном на Корлат са Лађом и 7 момака или коња путовати. Лађа је натоварена са:

30000 ока соли морске
15000 " ракије меке
11500 " јечма кукуруза

Чега ради овим се Ц. Кр. Аустријска дотична власт умольава, да би предименоватом Јовану са Лађом и момцима до означеног места слободно путовати дати изволеле.

Издано из Канцеларије Ђумрука Митровачког Књажества Србије

Nr
18 Априла 1860 год.
у Митровици

Бумрукција Митров
Панта Јовић

*
* *

Свима Началничествима поред аустријске стране

PN 8403/861
13 јануара 1861
у Београду

Попечитељству внутрени Дела нуждно је знати: како су власти из тога подручја, оне т. ј. што су поред Аустријске стране па биле полицајне или финансијалне, поступале до сад у случајевима: кад или се притјажател какве лађе, запловивши из наших пристаништа, и путујући нашем строном за наше или стране пределе, јави, да жели прећи на Аустријску обалу и њоме вући своју лађу. На име пак, нуждно је Попечитељству знати: да ли су именоване власти, у означеним случајима, давале притјажаоцима лађи какве особне исправе, и ако су, каквога имена садржаја и је ли и колика такса за исте наплаћивана.

Зато препоручује се предпоменутоме Начелничеству (Управитељству), да о свему предизложеноме поднесе овом Попечитељству своје обстојателно известије.

да се препиши

Васић

* * *

Попечитељству внутрени Дела

Начелничества Окружија
Смедеревског известије

Досада није био случај да се притјажатељ ма какве лађе јавља Начелничеству и тражи исправу да може вући своју лађу оном строном нити је Начелничество на ово име икакве досада исправе издавала. А има људи, кои имају своје оранице и лађе с коима се служе нашем и аустријском строном превозећи еспапе и људе одавде онамо и одонуд овамо али ови узимају обично заграничне пасоше за себе и по два момка. Да ли пак ови вуку своје лађе оном строном и да ли су онамо у томе шта спречавали Начелничеству није познато нити се је који год досада жалио. Исто тако ни са стране из наших пристаништа запловивше лађе и нашем строном путујуће, кад узјеле прећи на ону страну нису се ово местној власти пријављивали и исправу какву тражили и тако ни о њима Начелничество њема шта да покаже. Што се финансијални исправа тиче Начелничеству познато није јесу ли сајбије такви лађа тражили; но као што буџетују овдашњи уверава нису.

N 331

19 јануара 1861
у Смедереву
Секретар
Гаврило А. Јовановић

Начелник Окружни
Подполковинк
М. Теодоровић

* * *

Попечитељству вн. Дела

Начелничества Окр. ваљевског
И З В Е С Т И Ј Е

Началник среза Посавског известијем од 20. ов. М(есе)ца № 72. јавља Начелничству овоме, да му се до сада ниједно од притјажатеља лађиј запловивши из наши пристаништа и путујући нашом страном за наше или стране пределе до сад јављао није, да жели прећи на Аустријску страну и њоме вући своју лађу.

Тако исто тог случаја није било ни код Ђумрука Забрешког, па зато ни код првог ни другог издавате нису притјажатељима лађиј какве исправе, јер се никоме од њи није показивала потреба у прелазку на ону страну почем за пловитбу удобно место нашом страном кроз поменугиј Посавскиј срез овога Окружија.

О преднаведеноме дакле начелничество окружија ваљевског учтиво Попечитељству вн. дела у одговору на предписаније од 13. ов. М(есе)ца ПН 8403 од пр. год. подноси настојеће своје известије.

Н 802

23 јануара 1861
у Ваљеву
Секретар
Дим. Пуцић

Начелник округа
Мајор
М. Теодосијевић

Попечитељству внутрени

Дела

Началства Окружија
Београдског Известије

У одговору на предписаније Попечитељства внутрени Дела од 13. прошлог М(есе)ца ПН 8403. пр. год: Начелничество му ово учтиво јавља да се у Окружију овоме, досада није ниједан случај дододио да је каковиј притјажатељ лађе запловивше из наши пристаништа и путујући нашом страном па жељећи на аустријску страну прећи и њоме своју лађу вући. — Јављао се Полицијној или финансијалној власти, да би му ова путну исправу дала и потоме, није у стању у предмету овом Попечитељство зактевати објасњење дати.

Н 10802

6. фебруара 1861
у Београду
Секретар
Б. Радовић

Начелник Окружнији
Д. Голубовић

*
* * *

Попечитељствују внутрени Дела

Началничество окружија Краинског
Известије

Поводом питања Попечитељства внутрени Дела од 13. пр. М(есе)ца ПН 8403/860 Началничество ово, прикупивши известија дотични старешина срески, учињују јавља: Да оним притјажатељима лађа, који желе прећи на Аустријску обалу и њоме вући своју лађу, нису никакве особене исправе како од стране Полиције, тако и финансијалне власти даване, него су притјажатељи лађе, кад у случају нашом страном путовати не могу, увек сами наспрам караула Аустријски салдумавалисе без да су се ком јављали, но ипак са своим пасошима, па пошто се аустријској власти пријаве, спроводију шиљбок, донде, докле не виде да се нашем страном може путовати, па онда опет на нашу страну пређу и даљи пут преузимају.

Н 946

13 фебруара 1861
у Неготину
Секретар
Д. Борђевић

За началника округа
Подполковник
помоћник
М. Недељковић

* * *

Попечитељствују внутрени Дела

Началника Окружија
Пожаревачког известије

Одговором на предписаније Попечитељства внутрени Дела од 13 јануара тек. ПН 8403. од прошле године, Началничество ово на основу известија срезкиј Началника овог окружија у покорности јавља Попечитељствују, да у случајима оним, кад се притјажатељи какове лађе, запловише из наших пристаништа, и путујуће нашем страном за наше или стране пределе, јави, да жели прећи на Аустријску обалу и њоме вући лађу своју, неке пограничне власти издавале су таковим лицима пасоше а нека лица нису никакова у то име исправе ни узимали, нити пак су плаћали, по томе, што им у таковим случајима никакови претјаствија од стране пограничнији Аустријски власти налагана нису, и ако такови нису имали Пасош или друге какове исправе.

Н 2413

20 фебр. 1861
у Пожаревцу
Секретар
Тома Протић

Началник окружниј
Мајор
И. Коцић

* * *

Попечитељству Внутрени Дела

Началничества окружија
Шабачког известије

Од властиј како полицајни, тако и финансијални у овоме окружију постојећи само Ђумрук Митровачкиј има посла с лађама који Аустријском обалом путују. — Он, кад му се каково лице с Лабом јави, да жели прећи на Аустријску обалу и њоме вући своју лађу, издаје истоме лицу писмено Објављеније овог садржаја: Н. Н. из Н. путује с лађом од Митровице до корлата у Босни, и зато Објављеније наплати од дотичног лица 2. гроша Чаршијски у име таксе, и одма га даје Аустријском Митровачком Ђумруку, те га овај визира. — За визу овога објављенија власт Аустријска наплаћује 10 гроша, а наша опет возарину момку који објављеније онамо пренесе 2. гроша.

Кад притјажатељ лађе објављеније визира, он онда путује куда му је само удобније путовати. т. ј. и нашом и Аустријском обалом, но с лађом свагда док поред наше обале путује, ноћује на нашој страни.

Наведено саобщава началничество ово у понизности Попечитељству внутрени дела као у одговору на предписаније његово од 13. пр. м. ПН 8403. 860 год. ради знања.

№ 1960

20 фебруара 1861 год.
у Шабицу
секретар
Петар Нешчић

Началник окруж.
Полковник
М. Аћимовић

*

* * *

Попечитељству внујрени Дела

Сходно предписанију Попечитељства внујрениј Дела од 13. јануара 1860 Год. ПН 8403. Управитељство ово извештава га у понизности о томе како се у случајима када се кои власти пријави поступа.

Кад се каковиј притјажатељ лађе пријави власти да жели Аустријском страном своју лађу уза Саву вући, било празну или натоварену с еспапом онда местна полицајна власт визира му заједничниј пасош, ако такови имао буде, стави на визу колико момака са собом води, какови еспап у лађи има и за куда полази, па га потом упути Ц. Кр. Аустријском конзулату од кога тако исто визу на пасошу получити има.

После тога, пошто се истим пасошем у Земун преће, Ц. Кр. Аустр. Плац Команди земунској пријави се од исте власти по означеном визи на пасошу добије, има се Аустријској полицији ради реведирања лађе пријави и дан означи, кад жели у њијову страну прећи.

Свршивши све то, поврати се овамо и са својом лађом пре-салдуми на Кордон пост Ђурму Аустријску, која постоји спрођу Ђумрука нашег, на том кордону по коме свој пасош официјиру, од кога тако исто визу на њему добити има, у које време латови

изаслати од стране земунске митнице код бурме лађу прегледају и зато прегледање има платити сваком латову по 50. кр. диурне, притјажатељ лаће, кои после свега добије од кордона једног солдата те овај лађу од страже до страже спроводи.

Кад најпосле приспе лаћа у Митровицу дужан је притјажатељ такође да плати 4 форинте и 15. крајцара, као неке таксе за пасош.

Овако се исто чини и са турским поданицима кои с тескером путују.

Овде додаје Управитељство и то: да се више путуј догађало, да кад сунце седало буде, морају овакови људи с лађом у нашу страну прећи и ноћити, а из јутра рано ипак с лађом у Аустријску ради даљег путовања.

№ 508

8 марта 1861 го.
у Београду
секретар
М. Крстић

Управитељ вар. Београда
Мајор
М. Барловач

Реферат

Попечитељство финасије јавља, да је Ћумрук Митровачкиј, поднео писмо предложение свога практиканта у смотрењу издавања путни исправа путницима а нарочито онима кои са лађом путују па морају аустријском страном пловити. У томе предложењу каже се, како се, како се код тога Ћумрука издају рукописна објављенија таковим путницима и наплаћује такса по 2 гроша чарш.; а ради олакшице у писмоводном деловодству и ради веће користи за правитељствену касу, предлаже да се овакова објављенија наштампају по удешеном образцу па уместо што се сада по 2., да се по 6. гроша, или више наплаћује такса за једно објављеније.

Финасија позива Попечитељство вн. дела, да јој јави своје закључке о томе.

Услед тога Попечитељство је расписало овима полицајним властима поред аустријске стране, да јаве како се оне управљају у оваковим случајевима. сиреч: какве исправе издају притјажаоцима оне лаће, која се мора вући аустријском страном и да ли и колико таксе за исте наплаћује.

По овоме одговарила су Начелништва: Смедеревско, Београдско и ваљевско, да нису имали прилике да на овај начин путовања издају какве особите исправе, јер се никоме није појавила потреба да оном страном путује, почем је и нашом страном место за пловидбу и вучење лаће удобно.

Начелништво: Пожаревачко и краинско јављају да ни они нису издавали никакве исправе за путовање на овај начин, кажу, да притјажатељи лаћа, кад у случају немогу нашом страном пловити

прелазе на ону страну управо на стражу, ма и без пасоша или с пасошима за унутрашњост нашу важећи, па ји оданде стражар прати до друге страже и тако донде, док се не узмогне опет нашем страном бродити, па се таком превезу и опет врате на нашу страну и овом продуже даље путовање.

Шабачко Начелничество каже, да оно никакове друге исправе недаје за оваково путовање, само што то чини Митровачки Ђумрук на начин, као што је казано у почетку овог реферата.

А управитељство вароши Београда одговара такође да друге исправе путницима не издаје, на заграничне пасоше или издаје или такове визира са назначењем, колико која лађа има момака, каковиј еспал носи и где путује: па за тим се такав пасош мора визирати и код аустријског конзулате онако исто, као што је наша полиција написала. После, овај пасош мора се још у Земунској полицији пријавити, да се и тамо прегледа, па тек онда може се лађа превести код карауле спрам Ђумрука; ту се покаже пасош, кој се мора код официра поднети, па затим одреди се стражар, кој ће пратити лађу до друге страже и т.ј. — Но ово је врло теретно, а при том намећу се и нека плаћања претерано, па и пак лађа неможе заноћити на оној страни, но мора на ову страну прећи, па сутра дан опет на ону страну, да даље птује.

(Из свега се види, да аустријске власти врло различно поступају у таковим приликама, јер на неким местима примају и пропраћају лађу без икакове путне исправе, на другим са неким малим и неизнатним испуњавањима форме, аoko Земуна са најтежим формалностима и трошковима, па опет не допуштају да оној страни преноћи).

Попечитељству финасије

4 декември 1861
ПН 1835
у Београду

Одговарајући на писмо попечитељства финасије од 27 ауѓуста пр. године ПН 3760. Попечитељство внутрени дела јавља му, да оно неналази, да би целисходно било, да се засада мења досадашња практика у смотрењу издавања путни исправа притражатељима они лађиј које заплове из наши пристаништа, у наше или стране пределе, па се јаве, да желе прећи на Аустријску обалу и њоме вући своје лађе.

SOME DOCUMENTS CONCERNING THE ATTEMPTS TO REGULATE THE NAVIGATION ON THE RIVERS SAVA AND DANUBE IN 1861**S u m m a r y**

For the study of the economic history of Serbia the documents concerning the navigation on the frontier rivers Save and Danube are of the first class importance. Numerous difficulties, resulting from different application of regulations by the Serbian and Austrian authorities, forced the customs of Mitrovica to propose the way in which the travel permits (passports) were to be issued. For this reason, the Ministry of internal affairs, after the correspondence with the heads of districts, situated along the rivers Save and Danube, and with the Ministry of Finances, decided that nothing should be changed in the procedure of issuing the travel permits to the owners and crews of the ships.